

HEIKO KRAFT CARRÉ

Productor executiu de la pel·lícula 'Barcelona 1714'

Sentiment De pare alemany i mare catalana, va viure a Landau fins als 20 anys, però passava tots els estius i les festes de Nadal a Reus. Es va anar fent independentista a poc a poc, i ara produeix una pel·lícula per mostrar el passat de Catalunya al públic internacional

“Per a un alemany Espanya sempre ha sigut Espanya des dels romans”

ALBERT SOLÉ

Heiko Kraft (Landau, Renània-Palatinat, 1977) és el fruit d'un intercanvi cultural entre alemanys i catalans. Als 20 anys un any sabàtic li va permetre venir a Catalunya a conèixer les seves arrels, i li va agradar tant que s'hi va quedar. Amb la seva parella, la directora de cinema Anna Maria Bofarull, va crear la productora KaBoGa. Ja ha fet dos documentals –*Notes al peu* i *Hammada*–, i ara fa en paral·lel les dues primeres ficcions: *Barcelona 1714* i *Sonata per a violoncel*.

¿Tens detectat quan et neix el sentiment independentista?

La mare sempre ens ha fet sentir interès per la cultura catalana, no tant per l'independentisme. A Landau hi havia cinc parelles mixtes més i sempre vaig celebrar Sant Jordi, l'Onze de Setembre, la castanyada... A través de la cultura sentia una estima per la llengua i la societat catalanes, i vaig voler saber d'on venia tot allò. I em va cridar l'atenció que en els llibres d'història catalans hi llegia coses que no havia llegit en els de l'escola alemanya. No explicaven una altra història, però no l'explicaven bé. Quan hi vaig gratar vaig omplir els forats.

¿Ara a Alemanya et pregunten més per Catalunya?

Lamentablement, Catalunya era una total desconeguda per als alemanys i ara també, però almenys saben que és Barcelona. Per a un alemany Espanya sempre ha sigut Espanya des de l'època dels romans. No es plantegen que hi pugui haver un passat diferenciat amb regnes diferents.

¿No hi ha hagut cap canvi ni arran de la manifestació de l'11-S del 2012?

Noto que les posicions estan molt establertes i els grans diaris, com el *Der Spiegel*, tenen els corresponents a Madrid. Jo, que conec la causa catalana, els veig l'enfocament molt tendencios: "Els catalanets volen la independència". Però no es pregunten per què ni d'on ve. Un alemany creu que si alguna regió serà independent és el País Basc; això ho tenen claríssim.

Els lands no els ho fan entendre més? Els catalans pensem que hauria de ser així, però els hi fa més difícil. No entenen que un land a Espanya no tingui els mateixos drets fonamentals que un land a Alemanya. Quan els expliques que Catalunya té dèficit fiscal et diuen que Baviera també és solidària. Si els dius que a Alemanya la llei marca un dèficit màxim, ells responen que a Espanya també. Hi ha coses que no els entren al cap. Per exemple, la família quan ve a Espanya sempre ve a Catalunya, i per a ells totes les autopistes espanyoles són de pagament. I si els expliques que no, que més enllà són gratis, es posen a riure i no et creuen.

Des de quan tens el somni de fer una pel·lícula del 1714?

És una idea que persegueixo des de fa molt temps. Era un somni. Des que treballem junts amb l'Anna sempre li havia dit que caldria fer una gran pel·lícula del 1714, i fa quatre anys em va dir: "No creus que ha arribat el moment?" I vaig començar a rumiar-hi, a fer números, a moure fils... Sortia una superproducció de 14 milions d'euros, però com que no vaig trobar suport de coproductors, vam haver de congelar el projecte durant quasi un any, amb el guió ja fet, mentre el replantejàvem. Però era tristíssim pensar en l'11 de setembre del 2014 sense cap pel·lícula, i vam decidir llançar-nos-hi sols.

La pel·lícula no és històrica.

L'objectiu és que el gran públic internacional s'interessi per una gran història que passa a Catalunya, i que ens ajudi a situar Catalunya dins un mapa de consum d'històries. Tots ens empassem qualsevol pel·lícula d'una història als EUA. Ens sentim identificats amb l'èpica i de rebot aprenem el rerefons històric, i això és el que volem fer amb *Barcelona 1714*. És una gran història d'amor enmig de la gran tragèdia d'una ciutat que s'enfonsa.

Hi ha una certa voluntat pedagògica. ¿És fruit de la teva experiència?

Sí, perquè no és tant que no ens entenguin, sinó que en molts casos no coneixen la realitat d'aquí. La gran majoria d'estrangers encara ara els parles d'Espanya i et diuen "flamenco, sangría, toros". No els vull allisonar, però sí donar-los informació. Si fes una pel·lícula històrica del 1714 més tradicional, parlant de Villarroel i Casanova, estaria bé per a aquí, però a fora no interessaria.

Com arribareu a aquest públic?

Sense una Warner al darrere no accedirem als grans multicinemes d'arreu, ho sabem. Per això busquem altres camins. Estem fent una aplicació de mòbil gratuïta de la pel·lícula amb els continguts de pagament, per exemple.

A la pel·lícula hi apareixen cares conegudes: Juanjo Puigcorbó, Miquel Sitjar, Txé Arana, Bernat Quintana...

Hem fet un càsting molt bo, cert. I a més cal destacar que aquest és un projecte de col·laboració, en què tot hom hi aporta feina sense cobrar, es fan seva la pel·lícula, i després ho recuperaran amb el resultat que obtinguin. Per això teníem una mica de por que els actors professionals no s'impliquessin en un projecte així, i en canvi un ha anat engrescant l'altre, i hem arribat a rebre trucades d'actors que volien sortir a la pel·lícula.

El format també és molt nou.

En tots els sentits, començant pels pocs recursos, però també perquè gravem amb un croma de 360 graus, inèdit aquí. I la distribució per internet del projecte i el joc de la pel·lícula que preparem, i altres extres. —

Heiko Kraft acompanyat per actors de la pel·lícula durant una pausa en el rodatge d'estudi, amb croma, que es fa a Valls. Tjerk van der Meulen

un director

BILLY WILDER

un plat

ELS MACARONS DE LA MARE

una ciutat

FRIBURG